

תורה מקדש

על ענין קדושת בית-הכנסת

ומאן דמשתעי בבי כנישתא במילין דחול
ומי שמדבר בבית הכנסת בדברי חול
ווי ליה דלית ליה חולקא באלהא דישראל
אוי לו שאין לו חלק באלה"י ישראל

ומאן דמשתעי בבי כנישתא במילין דחול ומי שמדבר בבית הכנסת בדברי חול, ווי ליה דאחזי פרודא אוי לו שמראה שיש פירוד בעולמות העליונים, ווי ליה דגרע מהימנותא אוי לו שגורע את האמונה שהיא יחוד השלם, ווי ליה דלית ליה חולקא באלהא דישראל אוי לו שאין לו חלק באלה"י ישראל, דאחזי דהא לית ליה אלהא שהרי הוא מראה שאין לו אלו"ה כיון שאינו בוש ממנו מלהפסיק בשבחיו, ואפילו אם יש לו אמונה אבל ולא אשתכח תמן הוא חושב בדעתו שלא נמצא הקב"ה שם בבית הכנסת, ואפילו שחושב שהוא שם אבל ולא דחיל מניה הוא אינו ירא ממנו, ואנהיג קלנא בתקונא עלאה דלעילא ונוהג בזיון בתקון של מעלה שנתקן בשעה שישראל מתפללים, כי על ידי שמפסיק באמצע התפלה בשיחה בטילה מראה בזה שאין השבחים והתפילות מתקנים למעלה כלום.

(זוה"ק מתוק מדבש פר' תרומה קלא:)

טעון גניזה

